

Jozua als Opvolger Aangewezen

God heeft Mozes al verteld dat hij het beloofde land vanwege zijn eerdere zonde niet zal mogen betreden. Mozes realiseert zich dat het einde van zijn leven nadert en het is begrijpelijk dat hij zich zorgen maakt over het toekomstige leiderschap van Israël. Hij vraagt om Gods leiding bij het kiezen van een opvolger. Het moet voor Mozes wel heel bevredigend zijn dat God Jozua heeft gekozen, omdat hij al meer dan veertig jaar lang Mozes' protegé is. De benoeming van Jozua zal in het bijzijn van heel Israël en van Eleazar de priester plaatsvinden.

- Num. 27:15-17** MOZES VRAAGT OM OPVOLGER. Toen zei Mozes tegen de HERE: "Och HERE, God van de geesten van alle mensen, stelt U alstublieft een nieuwe leider aan over het volk. Een man die hen in alle opzichten kan leiden, zodat Uw volk niet achterblijft als schapen zonder herder."
- Num. 27:18-21** JOZUA ALS TOEKOMSTIG LEIDER GENOEMD. De HERE antwoordde: "Haal Jozua, de zoon van Nun. Hij is een man die de Geest in zich heeft; leg uw hand op hem en breng hem bij de priester Eleazar. Geef hem in het bijzijn van het hele volk het leiderschap en de verantwoordelijkheid voor het volk. Doe dat in het openbaar zodat het hele volk hem zal gehoorzamen. Hij zal namens het volk aan Eleazar vragen wat de wil van de HERE is. De HERE zal door de Urim tegen Eleazar spreken en Eleazar zal de opdrachten aan Jozua doorgeven. Op die manier zal de HERE hun leiding blijven geven."
- Num. 27:22,23** JOZUA GEINSTALLEERD. Mozes deed wat de HERE hem had opgedragen. Hij bracht Jozua bij de priester Eleazar, in het bijzijn van het volk. Mozes legde zijn handen op hem en vertelde hem wat zijn taak als leider was.

Tweëneenhalve Stam ten Oosten van de Jordaan

Terwijl de voorbereidingen worden getroffen voor de invasie van Kanaän, wordt Mozes benaderd door mannen van de stammen van Gad en Ruben, die besloten hebben dat zij zich liever ten oosten van de rivier de Jordaan willen vestigen. Het is een gebied waarvan zij denken dat het uitzonderlijk goede weidegrond heeft voor hun grote kuddes. Mozes staat hier aanvankelijk sceptisch tegenover. Hij vermoedt dat zij dit misschien willen om zo onder de strijd om Kanaän uit te kunnen komen. Maar wanneer men hem verzekert dat ook deze mannen zullen helpen bij de verovering van het beloofde land, willigt Mozes hun verzoek in. Blijkbaar vindt ook de helft van Manasses stam dit een goed plan en wordt hen toegestaan om zich samen met de andere twee stammen aan de oostzijde van de Jordaan te vestigen. Mozes voorziet dat er behoefte zal zijn aan steden die als vrijplaatsen kunnen dienen, zoals deze in de wetten van Israël tot in detail worden uitgelegd, en hij wijst voor elk van de oostelijke stammen een stad aan als vrijplaats.

- Num. 32:1-5** RUBEN EN GAD WILLEN LAND. Toen het volk Israël in het land van Jaëzer en Gilead aankwam, viel het de stammen van Ruben en Gad, die beide grote schaapskudden bezaten, op wat een prachtig land dat voor hun schapen was. Daarom gingen zij naar Mozes, de priester Eleazar en de andere stamleiders en zeiden: "De HERE heeft Israël gebruikt om de inwoners van deze hele streek te vernietigen: Ataroth, Dibon, Jaëzer, Nimra, Hesbon, Eleale, Schebam, Nebo en Behon. De hele streek is uitstekend geschikt voor schapen, ideaal voor onze kudden. Sta ons alstublieft toe dat wij deze streek als ons deel nemen in plaats van het land aan de andere kant van de Jordaan."
- Num. 32:6-15** MOZES VERMOEDT LAFHEID. "Willen jullie hier met de armen over elkaar blijven zitten, terwijl jullie broeders de rivier oversteken en aan de overkant de kastanjes uit het vuur halen?" wilde Mozes van hen weten. "Zijn jullie van plan het hele volk te ontmoedigen, zodat het niet durft over te steken naar het land dat de HERE het heeft gegeven? Jullie gaan jullie vaders achterna! Ik stuurde hen vanuit Kades-Barnéa op een verkenningsstocht, maar toen zij genoeg hadden gezien en terugkeerden vanuit het dal van Eskol, ontmoedigden zij de Israëlieten zó dat deze het beloofde land niet durfden binnentrekken. De toorn van de HERE keerde zich in alle hevigheid tegen hen en Hij zwoer dat van allen die Hij uit Egypte had gered, niemand boven de twintig jaar het land dat Hij aan Abraham, Isaäk en Jakob had beloofd, zou zien hoewel de HERE deze belofte met een eed had bekrachtigd. Maar zij hadden geweigerd te doen wat Hij van hen had gevraagd. De enige uitzonderingen daarop waren Kaleb en Jozua,

want zij volgden de HERE met hun hele hart en riepen het volk op het beloofde land binnen te trekken. De HERE liet ons veertig jaar in de woestijn heen en weer zwerven tot die opstandige generatie was gestorven.

En hier staan jullie weer, een stel zondaars dat precies hetzelfde doet! Nu zijn er alleen meer van jullie, dus de toorn van de HERE zal deze keer nog heviger zijn dan de vorige keer. Als jullie je op deze manier van de HERE afkeren, zal Hij het volk nog langer in de woestijn laten blijven. Jullie zullen verantwoordelijk zijn voor de vernietiging van Zijn volk en een ramp over deze hele natie brengen!"

Num. 32:16-19 HULP IN STRIJD AANGEBODEN. "Maar dat bedoelden we helemaal niet!" begonnen zij haastig uit te leggen. "Wij zullen hier schaapskooien voor onze kudden en steden voor onze kinderen bouwen, maar wijzelf gaan gewapend met jullie mee, aan het hoofd van het leger, tot wij jullie veilig naar jullie erfdeel hebben gebracht. Maar dan moeten wij hier eerst ommuurde steden voor onze gezinnen bouwen om hen te beschermen tegen aanvallen van de plaatselijke bevolking. Wij zullen ons hier niet vestigen voordat het hele volk Israël zijn erfdeel heeft gekregen. Wij willen geen land aan de overkant van de Jordaan; wij hebben het liever hier, ten oosten van de rivier."

Num. 32:20-27 MOZES AANVAARDT VOORSTEL. Toen zei Mozes: "Goed, als jullie doen wat jullie hebben gezegd en de wapens ter hand nemen om de oorlog van de HERE te voeren en jullie troepen aan de overzijde van de Jordaan houden tot Hij onze vijanden heeft verdreven, dan mogen jullie, als het land helemaal aan de HERE is onderworpen, terugkeren. Dan hebben jullie je plicht gedaan tegenover de HERE en de rest van het volk Israël. En het land aan de oostzijde van de Jordaan zal jullie bezit zijn van de HERE.

Maar als jullie niet doen wat jullie hebben gezegd, zullen jullie tegen de HERE hebben gezondigd en de straf voor die zonde niet ontlopen. Vooruit maar, bouw schaapskooien voor de kudden en steden voor de gezinnen en doe wat jullie hebben gezegd."

"We zullen uw aanwijzingen precies opvolgen", beloofden de mannen van Gad en Ruben. "Onze kinderen, vrouwen, kudden en het vee zullen hier in de steden van Gilead blijven. Maar al onze strijders zullen oversteken om voor de HERE te vechten, precies zoals u hebt gezegd."

Num. 32:28-32 OVEREENKOMST BEKEND GEMAAKT. Toen gaf Mozes zijn toestemming en zei tegen de priester Eleazar, Jozua en de stamleiders van Israël: "Als alle mannen van de stammen Gad en Ruben die zijn aangewezen om voor de HERE te vechten, met jullie de Jordaan oversteken, moeten jullie als het hele land is veroverd, hun het land Gilead geven. Maar als zij weigeren met jullie op te trekken voor de strijd, moeten zij genoeg nemen met land tussen de rest van de stammen in het land Kanaän."

En de stammen van Gad en Ruben zeiden opnieuw: "Wat de HERE ons heeft opgedragen, zullen wij doen. Wij zullen de HERE volledig bewapend in Kanaän volgen, maar ons eigen land zal hier zijn aan deze kant van de Jordaan."

Num. 32:33-42 MANASSE OOK IN GILEAD. Zo wees Mozes het land van koning Sihon van de Amorieten en koning Og van Basan (al het land en de steden) toe aan de stammen Gad, Ruben en de tak van Manasse, de zoon van Jozef.

De stam van Gad bouwde de volgende steden: Dibon, Ataroth, Aroër, Atroth-Sofan, Jaëzer, Jogbeha, Beth-Nimra en Beth-Haran. Dit waren ommuurde steden met schaapskooien. De stam van Ruben bouwde de steden Hesbon, Eleale, Kirjathaïm, Nebo, Baäl-Meon, Musabboth-Sem en Sibma. Later gaven de Israëlieten deze steden, die zij eerst hadden veroverd en verwoest, andere namen.

En de familie van Machir, een deel van de stam Manasse, trok naar Gilead en veroverde het. Zij verdreven de Amorieten die daar woonden. Daarom gaf Mozes Gilead aan de Machirieten en zij vestigden zich daar. De mannen van Jaïr, een ander deel van de stam van Manasse, veroverden vele steden en dorpen in Gilead en veranderden de naam van dat gebied in Havvoth-Jaïr (Dorpen van Jaïr). In diezelfde tijd leidde een zekere Nobah een leger naar Kenath en de omliggende dorpen en veroverde dat gebied. Hij noemde het gebied Nobah, naar zichzelf.

Deut. 4:41-43 VRIJPLAATSEN. Toen gaf Mozes bij het aanbreken van de morgen de Israëlieten opdracht drie steden ten oosten van de Jordaan apart te houden als plaatsen waarheen iemand kon vluchten die een ander per ongeluk had gedood. Deze steden waren Bezer, op de hoogvlakte in de woestijn, voor de stam van Ruben, Ramoth in Gilead voor de stam van Gad en Golan in Basan voor de stam van Manasse.

God waarschuwt de Israëlieten van tevoren dat zij na hun invasie van Kanaän alle inwoners moeten verdrijven en dat de afgoderij, die in het land bedreven wordt, volledig vernietigd moet worden. Zo zullen zij de les niet vergeten die God hun had geleerd door middel van de gruwelijke vernietiging van de Midianieten. In het licht van hun ervaringen uit het verleden hoeft het bijna niet eens gezegd te worden dat de Israëlieten Gods gebod niet volledig opvolgen en dus herhaaldelijk in godsdienstige afvalligheid zullen vervallen.

Het land dat God al eeuwenlang aan Zijn volk beloofd heeft, is het land van Kanaän, waarvan God de grenzen duidelijk vastlegt. Van de Middellandse Zee in het westen strekt het land zich oostwaarts uit over de vlakten en bergen, tot een lijn die getrokken kan worden ten noorden en zuiden van de oostelijke kust van het Meer van Tiberias, via de rivier de Jordaan tot aan de Dode Zee.

De noordelijke grens bevindt zich in het noordelijke gebied van Galilea, dicht bij een berg genaamd Hor, die overigens niet verward moet worden met de berg Hor waarop Aäron stierf (ironisch genoeg bevindt die berg Hor zich bij de zuidelijke grens van Kanaän, vlak bij Kades-Barnéa in het noordelijke Sinai schiereiland, ten zuiden van de Dode Zee en ten oosten van Edom).

Num. 33:50-56 VOLLEDIGE VEROVERING BEVOLEN. Terwijl zij daar verbleven, droeg de HERE Mozes op het volk Israëel het volgende te vertellen: "Wanneer u de rivier de Jordaan oversteekt en het land Kanaän binnentrekt, moet u alle mensen die daar leven verdrijven en al hun afgoden vernietigen: hun gebeeldhouwde en gegoten afgodsbeelden en hun heiligdommen op de heuvels waar zij hun afgoden aanbidden, moet u vernietigen. Ik heb u het land gegeven; neem het en vestig u daar. U wordt land gegeven afhankelijk van de grootte van uw stammen. De grotere stukken van het land zullen met behulp van het lot onder de grotere stammen worden verdeeld. De kleinere stukken worden verloot tussen de kleinere stammen. Maar als u de inwoners van het land niet verdrijft, zullen zij dorens in uw ogen en prikkels in uw zijden worden; zij zullen u in uw land benauwen. Dan zal Ik u vernietigen, zoals Ik van plan was hen te vernietigen."

Deut. 25:17-19 AMALEKIETEN MOETEN VERNIETIGD WORDEN. Vergeet nooit wat de Amalekieten u aandeden toen u hier aankwam vanuit Egypte. Zij voerden oorlog tegen u en vielen de zwaksten in uw achterhoede aan zonder enig ontsag voor God. Wanneer de HERE, uw God, u in het beloofde land rust heeft gegeven en uw naburige vijanden heeft afgeslagen, moet u de Amalekieten zo totaal vernietigen dat het lijkt alsof hun naam nooit op aarde heeft bestaan. Vergeet niet dat te doen!"

Num. 34:1-5 ZUIDELIJKE GRENZEN. De HERE droeg Mozes op het volgende aan de Israëlieten door te geven: "Als u in het land Kanaän komt, het thuisland dat Ik u in bezit heb gegeven, zal het zuidelijk deel van het land de woestijn Zin zijn, langs de rand van Edom. De zuidgrens begint in het oosten bij de Dode Zee, buigt daar af naar het zuiden via de Schorpioenenpas naar de woestijn Zin. Het meest zuidelijke punt is Kades-Barnéa en vandaar loopt de grens verder naar Hazar-Addar en Azmon. Vanaf Azmon volgt de grens de beek van Egypte om tenslotte bij de Middellandse Zee te eindigen.

Num. 34:6 WESTELIJKE GRENSEN. Uw westgrens wordt gevormd door de kustlijn van de Middellandse Zee.

Num. 34:7-9 NOORDELIJKE GRENZEN. Uw noordgrens begint bij de kust van de Middellandse Zee en loopt dan naar het oosten tot de berg Hor, daarna naar Hamath en verder via Zedad en Zifron naar Hazar-Enan.

Num. 34:10-12 OOSTELIJKE GRENZEN. De oostgrens loopt van Hazar-Enan naar het zuidelijk gelegen Sefam en vandaar verder naar Ribla, dat ten oosten van Ain ligt. Daar maakt de grens een grote halve cirkel, eerst in zuidelijke en later in westelijke richting, tot hij het zuidelijke punt van het meer van Galilea raakt. Daarna volgt hij de Jordaan tot aan de Dode Zee.

Num. 34:13-15 KANAAN VOOR OVERIGE STAMMEN. Dit is het land dat u met behulp van het lot onder elkaar moet verdelen", zei Mozes. "Het moet onder negen en een halve stam worden verdeeld, want de stammen Gad, Ruben en de tak van Manasse hebben al land toegewezen gekregen aan de oostzijde van de Jordaan, tegenover Jericho."

Num. 34:16-29 MANNEN DIE LAND VERDELEN. En de HERE zei tegen Mozes: "Dit zijn de namen van de mannen die Ik heb uitgekozen om de verdeling van het land te regelen: de priester Eleazar, Jozua, de zoon van Nun, en één leider van elke stam. Die laatste zijn:
voor de stam van Juda: Kaleb, de zoon van Jefunne;
Simeon: Semuël, de zoon van Ammihud;

Benjamin: Elidad, de zoon van Kislon;
Dan: Bukki, de zoon van Jogli;
Manasse: Hanniël, de zoon van Efod;
Efraïm: Kemuël, de zoon van Siftan;
Zebulon: Elizafan, de zoon van Parnach;
Issaschar: Paltiël, de zoon van Azzan;
Aser: Achihud, de zoon van Selomi;
Naftali: Pedaël, de zoon van Ammihud.

Dit zijn de namen van de mannen die Ik heb uitgekozen als opzichters over de verdeling van het land tussen de stammen."

Num. 35:1-8

STEDEN VOOR LEVIETEN. Terwijl Israël op de vlakte van Moab aan de Jordaan tegenover Jericho verbleef, zei de HERE tegen Mozes: "Zeg de Israëlieten dat zij de Levieten als hun erfdeel bepaalde steden en weidegrond daar omheen moeten geven. Die steden zijn voor hun huizen en de weidegrond is voor hun kudde en het andere levende vee.

De weidegrond rond de steden begint op 450 meter vanaf de stadsmuur en gaat nog eens 450 meter door. Zo zullen de stadsmuur en de grens van het weidegebied 900 meter van elkaar liggen, met de stad in het midden.

U zult de Levieten zes vrijsteden geven, waarheen iemand kan vluchten als hij per ongeluk een ander heeft gedood, zodat hij veilig is en daarnaast nog 42 andere steden. Bij elkaar zullen 48 steden met de omringende weidegrond aan de Levieten worden gegeven. Deze steden zullen door het hele land verspreid liggen; de grotere stammen met meer steden zullen enige steden aan de Levieten afstaan, de kleinere stammen wat minder."

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

HET BOEK, Copyright © 1979, 1988, 2007 van Biblica, Inc.®

Gebruikt met toestemming van Biblica, Inc. Alle rechten wereldwijd voorbehouden.